

opusdei.org

2. deň (19. januára)

Druhý deň oktávy modlitieb za jednotu kresťanov. Navrhované témy sú: Modlitba: stredobod všetkej ekumenickej práce. Osobné obrátenie na očisťovanie pamäti. Spôsoby ekumenizmu: dialóg a spolupráca.

19.01.2024

JEŽIŠ sa v predvečer Veľkej noci stretáva so svojimi apoštolmi vo večeradle. Pán vie, že prišla jeho hodina. Už s nimi nebude sedieť za stolom na zemi, ale bude na nich

čakať pri Otcovom boku. Apoštol Ján, ktorý bol prítomný v tých dôležitých chvíľach, pred rozprávaním o udalostiach tej noci opisuje Ježišovho ducha: „Pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti“ (Jn 13, 1). Práve táto Kristova láska - aj ku každému z nášho viedla k tomu, aby o niekoľko minút neskôr požiadal svojho Otca o jednotu svojich učeníkov v priebehu storočí.

„Ekumenizmus,“ zdôraznil svätý Josemaría, „predpokladá túžbu rozšíriť naše srdcia, otvoriť ich všetkým s vykupiteľskou túžbou Krista, ktorý hľadá všetkých a prijíma všetkých, pretože on všetkých miloval ako prvý“^[1]. Jednota je prejavom lásky: rodí sa z nášho zjednotenia s Bohom a prelieva sa v láske, ktorá si nevytvára hranice s druhými a nevie povedať dosť. My kresťania „cítíme, ako sa nám rozširuje srdce“, povedal v jednej

homílii svätý Ján Zlatoústý. „Tak ako teplo rozširuje telo, tak aj láska má rozširujúcu silu, lebo je to teplá a horlivá cnosť“^[2]. V dôsledku toho, ako zdôrazňuje svätý Ján Pavol II, „postupujeme po ceste, ktorá vedie k obráteniu srdc, podľa lásky, ktorú máme k Bohu a zároveň k našim bratom a sestrám: ku všetkým bratom a sestrám, aj k tým, ktorí nie sú s nami v plnom spoločenstve. Z lásky sa rodí túžba po jednote, a to aj u tých, ktorí túto požiadavku vždy ignorovali“^[3].

Jeho dôverné spojenie s Otcom a túžba po dušiach podnecujú Ježiša k modlitbe: „Ja v nich a ty vo mne. Nech sú dokonale jedno“ (Jn 17, 23). V nadväznosti na Ježišovu modlitbu nás táto túžba po jednote vyzýva, aby sme sa modlili za všetkých kresťanov a so všetkými kresťanmi. Na ceste k jednote patrí prvenstvo modlitbe, ktorá je nepochybne jadrom celej ekumenickej úlohy. „Ak sa kresťania

napriek svojim rozdeleniam budú vedieť čoraz viac zjednocovať v spoločnej modlitbe okolo Krista, budú rásť vo vedomí, že to, čo ich rozdeľuje, je menej ako to, čo ich spája. Ak sa budú častejšie a vytrvavejšie stretávať pred Kristom v modlitbe, nájdú silu čeliť celej bolestnej a ľudskej realite rozdelení“^[4]. Táto spoločná modlitba, ako zdôrazňuje Benedikt XVI, „nie je dobrovoľným alebo len sociologickým aktom, ale skutočným vyjadrením viery, ktorá spája všetkých Kristových učeníkov“^[5].

.....

PRI HROBE svätého Pavla pápež František zdôraznil, že autentické hľadanie jednoty znamená zveriť sa v úprimnej modlitbe Otcovmu milosrdenstvu. S pokorným postojom prosíme Boha o odpustenie za naše rozdelenia, ktoré sú otvorenou ranou

v Kristovom tele. To isté odpustenie sa vzťahuje aj na našich oddelených bratov za akékoľvek neevanjeliové správanie katolíkov v minulosti. Rovnakým spôsobom vykonáme zadosťučinenie, keď dnes alebo v minulosti boli katolíci urazení inými kresťanmi. „Nemôžeme vymazať to, čo bolo,“ pokračoval pri tejto príležitosti František, „ale nechceme dovoliť, aby ťarcha chýb minulosti naďalej znečisťovala naše vzťahy“^[6].

Je veľmi pravdepodobné, že, ako zdôrazňuje Druhý vatikánsky koncil, medzi kresťanmi niekedy vznikli odlúčenia, za ktoré „nesú zodpovednosť obe strany, ale tí, ktorí sa teraz v týchto spoločenstvách rodia a živia vierou Ježiša Krista, nemôžu byť zodpovední za hriech odlúčenia a Katolícka cirkev ich zahŕňa bratskou úctou a láskou“^[7]. Základ ekumenického záväzku spočíva v obrátení srdca. Takto budeme s novým srdcom

kontemplovať minulosť jasným pohľadom Krista a on nám udelí milosť očistiť našu pamäť a oslobodiť ju od nedorozumení a predsudkov.

Život svätého Pavla je v tomto smere dobrým príkladom. Jeho obrátenie „nebolo prechodom od nemravnosti k mravnosti - jeho mravnosť bola vysoká -, od nesprávnej viery k správnej viere - jeho viera bola pravá, hoci neúplná -, ale bolo to víťazstvo lásky ku Kristovi: zrieknutie sa vlastnej dokonalosti; bola to pokora toho, kto sa bez výhrad dáva do služieb Krista v prospech bratov. A len v tomto zrieknutí sa seba samých, v tomto prispôsobení sa Kristovi môžeme byť zjednotení aj medzi sebou, môžeme sa stať *jedno* v Kristovi“^[8].

Samozrejme, angažovanosť a modlitba za jednotu nie je vyhradená tým, ktorí žijú v kontextoch rozdelenia; naopak, v našom osobnom dialógu s Bohom

nemôžeme túto starosť zanedbávať. S istotou spoločenstva svätých sa modlíme v jednote s našimi bratmi a sestrami na celej zemi: „Aby sme všetci boli jedno“.

MODLITBA a osobné obrátenie sú našimi hlavnými prostriedkami práce na jednote kresťanov. Dalo by sa dokonca povedať, že najlepšou formou ekumenizmu je snaha žiť podľa evanjelia, aby sme oživilí obraz toho Krista, v ktorom chceme byť zjednotení. Zároveň však musíme mať úprimný záujem o dialóg s našimi oddelenými bratmi. Na to je dobré si predovšetkým uvedomiť, že „pravda sa vnucuje len silou pravdy samotnej, ktorá zároveň jemne a pevne preniká do duší“^[9]. Autentický ekumenický dialóg, ktorý sa vyhýba akejkoľvek forme redukcionizmu, synkretizmu alebo ľahkej dohode, má

svoj základ v láske k pravde^[10]. Len ak sa na druhého človeka pozrieme Ježišovými očami, môžeme vďaka pozornému počúvaniu možno aj osobne objaviť aspekty bohatstva kresťanského posolstva s novou jasnosťou.

Okrem dialógu je ďalším veľmi účinným spôsobom šírenia jednoty kresťanov spoločná práca. Čoraz viac oblastí otvára priestor pre ekumenickú spoluprácu, najmä pri sprítomňovaní evanjelia v spoločnosti. Svätý Josemaría sa domnieval, že duch Opus Dei tým, že podporuje osobnú iniciatívu v apoštoláte a v práci, môže byť plodný pri vytváraní „bodov ľahkého stretnutia, kde naši oddelení bratia objavujú - oživené, rokmi preverené - veľkú časť doktrinálnych predpokladov, na ktoré oni a my katolíci kladieme toľko opodstatnených ekumenických nádejí“^[11].

Máme teda dve cesty, ako pracovať pre jednotu: na jednej strane modlitba a obrátenie srdca, na druhej strane dialóg a spolupráca s inými kresťanmi. S dôverou v silu modlitby celej Cirkvi sa počas tohto týždňa s jednoduchosťou obraciame na Máriu. Jej poslušnosť voči Duchu Svätému je vzácnym príkladom skutočného ekumenického postoja.

[1] Svätý Josemaría, *Milovať Cirkev*, bod 28.

[2] Svätý Ján Zlatoústý, *Homília na Druhý list Korintánom*, 13, 1-2.

[3] Svätý Ján Pavol II, *Ut unum sint*, bod 21.

[4] Ibid.

[5] Benedikt XVI, *Homília*, 23-I-2008.

[6] František, *Homília*, 25-I-2016.

[7] *Unitatis redintegratio*, bod 3.

[8] Benedikt XVI, *Homília*, 25-I-2009.

[9] *Dignitatis humanae*, bod 1.

[10] *Ut unum sint*, body 36-38.

[11] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 22.